

همه چیز درباره آبله میمونی

26 مرداد 1401

رئیس اداره بیماری‌های قابل انتقال بین انسان و حیوان وزارت بهداشت، راهکارهایی را جهت در امان بودن از ابتلا به آبله میمونی برشمرد و گفت: در بیشتر موارد، علائم آبله میمونی به خودی خود در عرض چند هفته از بین می‌رود، اما در عین حال در برخی افراد می‌تواند منجر به عوارض جدی و حتی مرگ شود.

دکتر بهزاد امیری با اشاره به اینکه **آبله میمونی** یک بیماری است که توسط ویروس آبله میمونی ایجاد می‌شود، گفت: این بیماری بین انسان و حیوان مشترک است، به این معنی که می‌تواند از حیوانات به انسان سرایت کند و همچنین از فردی به فرد دیگر منتقل شود.

وی افزود: علت انتخاب نام آبله میمونی برای این بیماری این است که اولین بار در سال ۱۹۵۸ میلادی در میان میمون‌هایی که برای تحقیقات و پژوهش نگهداری می‌شدند، شناسایی شد. سپس برای اولین بار در سال ۱۹۷۰ در انسان‌ها نیز شناسایی شد.

او درباره علائم آبله میمونی، توضیح داد: علائم معمولاً شامل تب، سردرد شدید، دردهای عضلانی، کمردرد، ضعف، تورم غدد لنفاوی و بثورات پوستی است. بثورات پوستی معمولاً در عرض یک تا سه روز پس از شروع تب آشکار می‌شوند. تاول‌ها ممکن است صاف یا کمی برجسته بوده و با مایع شفاف یا زرد پر شده و سپس پوسته، پوسته و خشک شده و بریزند. تعداد تاول‌ها در یک فرد می‌تواند از چند عدد تا چند هزار متغیر باشد. بثورات روی صورت، کف دست‌ها و کف پا، دهان، اندام تناسلی و چشم بروز می‌کند.

امیری تاکید کرد: بهبودی علائم معمولاً بین دو تا چهار هفته طول می‌کشد و در اکثر موارد بدون درمان خود به خود از بین می‌روند.

او در پاسخ به این سوال که آیا مبتلایان به آبله میمونی ممکن است بر اثر ابتلا به بیماری جان خود را از دست بدهند؟، بیان کرد: در بیشتر موارد، علائم آبله میمونی به خودی خود در عرض چند هفته از بین می‌رود، اما در برخی افراد می‌تواند منجر به عوارض جدی و حتی مرگ شود. نوزادان، کودکان و افراد مبتلا به نقص ایمنی زمینه‌ای ممکن است در معرض خطر علائم جدی‌تر و مرگ ناشی از آبله میمونی باشند. در کشورهای بومی (آفریقای مرکزی و غربی) حدود ۳ تا ۶ درصد مرگ در مبتلایان گزارش شده است که اغلب در کودکان یا افرادی بوده است که دچار بیماری‌های زمینه‌ای دیگری بوده‌اند. عوارض موارد شدید آبله میمونی شامل عفونت‌های پوستی، عفونت ریه، التهاب مغزی و عفونت‌های چشمی است که می‌تواند منجر به از دست دادن بینایی شود.

او درباره راه‌های انتقال بیماری آبله میمونی به انسان، بیان کرد: یکی از راه‌ها انتقال از انسان به انسان از طریق تماس مستقیم با ضایعات پوستی عفونی یا مخاطی است. تماس نزدیک پوستی بین

افراد، از جمله در حین رابطه جنسی و... نیز جزو راه‌های انتقال است.

وی افزود: انتقال از راه‌های دیگر شامل قطرات و ترشحات تنفسی و احتمالاً آئروسول‌های کوتاه برد که نیاز به تماس نزدیک طولانی مدت دارند، انتقال حین بارداری از طریق جفت از مادر به **جنین** یا حین **زایمان** و یا با تماس نزدیک پس از زایمان از مادر به نوزاد هم ممکن است اتفاق افتد.

امیری درباره انتقال ویروس از محیط آلوده به انسان، اظهار کرد: تماس با مواد یا اشیایی که در تماس با ترشحات عفونی بیماران آلوده به ویروس شده است نظیر لباس یا ملافه‌های آلوده، بانداز و پانسمان آلوده و ظروف آلوده شامل این انتقال از محیط آلوده می‌شود.

او با اشاره به موارد انتقال از حیوان به انسان از طریق تماس مستقیم و غیر مستقیم، گفت: تماس مستقیم با خون، مایعات بدن، یا ضایعات پوستی یا مخاطی حیوانات آلوده، خوردن گوشت خام و یا کاملاً پخته نشده و سایر محصولات حیوانات آلوده، گاز گرفتن یا چنگ زدن و ایجاد خراش توسط حیوانات آلوده، استفاده از محصولات ساخته شده از حیوانات آلوده و لمس و یا حمل حیوانات آلوده یا مرده از عوامل انتقال حیوان به انسان است.

وی درباره راه‌هایی که می‌توان از ابتلا به بیماری در امان بود، بیان کرد: با محدود کردن تماس با افرادی که مشکوک به آبله میمونی هستند یا ابتلای آنها تایید شده، خطر ابتلای خود را کاهش دهید. اگر با شخص بیمار زندگی می‌کنید، فرد مبتلا را تشویق کنید تا خود را ایزوله کند و هرگونه ضایعه پوستی را با پوشش مناسب (نظیر گاز استریل) بپوشاند. در هنگام تماس با بیماران، آنها باید از ماسک طبی استفاده کنند، به خصوص اگر سرفه می‌کنند یا ضایعاتی در دهان خود دارند، شما هم باید ماسک بزنید. تا حد امکان از تماس پوست با پوست خودداری کرده و برای تماس مستقیم با ضایعات دستکش یکبار مصرف بپوشید. در صورتی که خود شخص نمی‌تواند این کار را انجام دهد، هنگام تعویض لباس یا روتختی وی از ماسک استفاده کنید و پس از تماس با فرد بیمار، دستان خود را با آب و صابون بشوید یا با محلول حاوی الكل ضد عفونی کنید.

او ادامه داد: لباس‌ها، روتختی‌ها، حوله‌ها و سایر وسایل یا سطوحی که فرد مبتلا لمس کرده یا ممکن است بثورات پوستی یا ترشحات تنفسی آنها با این وسایل تماس داشته باشد (مانند قاشق و چنگال و

ظروف) را با آب گرم و مواد شوینده بشویید. سطوح آلوده را تمیز و ضدعفونی کنید و زباله‌های آلوده (مانند پانسماها) را به طور مناسب در کیسه زباله و سطل زباله درب‌دار قرار دهید.

وی افزود: اگر فکر می‌کنید علائمی دارید یا در تماس نزدیک با فردی مبتلا به آبله میمونی بودید باید برای مشاوره، آزمایش و مراقبت‌های پزشکی با پزشک یا نزدیکترین مرکز خدمات جامع سلامت مراجعه کنید. در صورت امکان، خود را ایزوله کنید و از تماس نزدیک با دیگران خودداری کنید. به طور مرتب دست‌ها را با آب و صابون بشویید و یا با محلول‌های حاوی الکل ضد عفونی کنید.